

Primaire en secundaire doodsoorzaken

Doodsoorzaak

Er worden primaire en secundaire doodsoorzaken onderscheiden. De primaire doodsoorzaak is de ziekte, toestand of gebeurtenis waarmee de keten van gebeurtenissen begon die tot de dood voerde.

Gevolgen of complicaties hiervan worden meestal als secundaire doodsoorzaak beschouwd, evenals andere ziekten die ten tijde van het overlijden aanwezig waren en soms tot de dood hebben bijgedragen.

Toelichting:

Bij een zogenaamde niet-natuurlijke dood (dood door externe oorzaken) wordt vrijwel altijd de gebeurtenis als primaire doodsoorzaak aangemerkt en het ontstane letsel als secundaire doodsoorzaak.

De gegevens worden verkregen via het wettelijk verplichte meldingssysteem, waarbij de behandelend of lijkschouwend geneeskundige de doodsoorzaakverklaring, het B-formulier, tezamen met de overlijdensverklaring (de A-verklaring) aan de ambtenaar van de Burgerlijke Stand van de overlijdensgemeente doet toekomen. Dit B-formulier wordt vervolgens naar het Centraal Bureau voor de Statistiek gezonden.

Per overledene worden maximaal drie secundaire doodsoorzaken toegekend. Het coderen volgens de richtlijnen van de WHO (World Health Organisation) houdt in dat slechts één ziekte of gebeurtenis als primaire doodsoorzaak kan worden aangemerkt. Men spreekt hierbij wel van de onderliggende ziekte of het grondlijden. Vooral wanneer er sprake is van meerdere oorzaken kan het onderscheid tussen primaire en secundaire doodsoorzaken moeilijk zijn. Er is dan steeds een verantwoorde keuze gemaakt met inachtneming van de door de WHO (World Health Organisation) opgestelde regels en voorschriften. Men is daarbij uiteraard afhankelijk van de door de arts verstrekte informatie. In een aantal gevallen wordt dan ook bij onduidelijkheid schriftelijk of telefonisch navraag gedaan.